

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 Dep

postmottak@fin.dep.no

Oslo, 11.05.2017
Deres ref: 17/570
Vår ref: CB/PB

Høring - NOU 2017: 4 Delingsøkonomien - muligheter og utfordringer

Vi viser til Finansdepartementets brev av 7. februar 2017 om NOU 2017:4 Delingsøkonomien – muligheter og utfordringer.

Revisorforeningen mener dagens regelverk for skatt og avgift i hovedsak dekker aktivitetene innenfor delingsøkonomien på de fleste områder. Utfordringen synes å være at reglene til en viss grad ikke er kjent, eller ikke etterleves. Dette vil etter vår oppfatning langt på vei kunne løses ved å etablere enklere og mer sjablongmessige regler for hvordan regelverket skal praktiseres.

Et eksempel på slike forenklinger/standardiseringer som fungerer bra, er etter vårt syn avgrensingen av virksomhetsbegrepet (fire eller fem enheter) når det gjelder langtidsutleie av bolig. Et annet eksempel er standard 15 % fradrag for slit og elde i brutto leieinntekter ved utleie av møblert bolig.

Viktig å unngå særnorske regler

Tjenestene i delingsøkonomien formidles på tvers av landegrenser. EU-kommisjonen arbeider for felles regler på dette området i Europa. Det vil således etter vår oppfatning være svært uheldig om Norge gjennomfører egne nasjonale reguleringer som avviker fra resten av Europa.

Vi mener derfor at man bør avvente avklaringer fra EU før det gjennomføres eventuelle nye detaljerte reguleringer av delingsøkonomien i Norge.

Næring, ansatt eller frilanser

Delingsøkonomien vil kunne gi nye sysselsettingsmuligheter ved at privatpersoner enklere kan tilby sine tjenester via delingsplattformer. Det kan i dag være uklart om dette anses som virksomhet skatte- og avgiftsmessig. Disse personene vil ikke være ansatt i plattformsselskapet, men vil være frilansere og utenfor tjenesteforhold. Dette er omhandlet i kapittel 5 i NOU 2017:4, men de skattemessige problemene diskuteres lite utover å vise til utenlandske ordninger.

Arbeid utenfor tjenesteforhold må avgrenses mot skattemessig virksomhet. Frilansere har ofte sporadiske oppdrag, men ikke i et slikt omfang at det er næringsvirksomhet.

Dersom tilbyder av tjenester skattemessig anses som en frilanser, vil kjøper av tjenesten etter gjeldende rett være pliktig til å trekke skatt og betale arbeidsgiveravgift på grunnlag av vederlaget.

Kjøper av tjenestene fra frilansere vil sjelden ha grunnlag til å vurdere om man har plikt til å trekke skatt, betale arbeidsgiveravgift eller innberette betalingen. Heller ikke den som driver delingsplattformen vil ha nødvendige opplysninger for å vurdere dette.

Det må klargjøres hvordan oppdragsgivere skal behandle frilansere og om operatøren av delingsplattformen skal tillegges slikt ansvar.

Lite konkrete forslag

Forslagene i utredningen er til dels lite konkrete og derfor vanskelige å kommentere. I tillegg til denne utredningen har også Skattedirektoratet i januar 2017 utarbeidet en rapport om delingsøkonomien. Denne rapporten beskriver dagens praksis på området og kommer med flere konkrete forslag til regelverksendringer. Denne burde etter vår oppfatning vært sendt på høring og behandlet sammen med NOU 2017: 4.

Utvalgets forslag til tiltak på skatte og avgiftsområdet

- **Veiledning som klargjør regelverket om skatt og avgift**

Revisorforeningen er enig i at Skatteetaten bør gi mest mulig relevant veiledning til de ulike aktørene i delingsøkonomien. Det er stort behov for informasjon og rettleiding om rettigheter og plikter. Vi er opptatt av at det utarbeides regler og andre løsninger som gjør det enkelt å handle riktig.

- **Utnytte den digitale teknologien både for innberetning, kontroll og veiledning**

Revisorforeningen er enig i at den digitale teknologien bør utnyttes både for innberetning, kontroll og veiledning. Skatteetaten bør ha en aktiv dialog med aktørene i delingsøkonomien om hvordan mulighetene kan utnyttes.

I arbeidet med innberetning må det ikke etableres arbeidskrevende ordninger med lav kontrollverdi, men utvikles løsninger i tråd med Skattedirektoratets fremtidsvisjoner for rapportering av opplysninger fra de skattepliktige.

- **Opplysningsplikt for den som formidler utleie eller betalte tjenester over digitale plattformer**

Revisorforeningen støtter utvalgets forslag om rapportering fra formidlere. Opplysningsplikt for digital oppdragsformidling bør først og fremst gjelde for bransjer der delingsøkonomien har et visst omfang og tradisjonelle formidlere har en tilsvarende opplysningsplikt.

- **Forenklet skattebehandling av småinntekter fra tjenester**

Utvalget foreslår at det bør vurderes en forenklet skattebehandling av småinntekter fra tjenester som omfatter ytelser som ellers ikke kommer til beskatning. Muligheter som kan vurderes er blant annet at Skatteetaten presiserer virksomhetsgrensen, at skatten beregnes av omsetningen (bruttoskatt) eller at det gis et sjablongfradrag for kostnader.

Utredningen har vesentlige svakheter både hva gjelder beskrivelsen av hvordan dagens ordninger fungerer og forslagene til nye løsninger. Formidlere vil ofte ikke kjenne identiteten til den som påtar seg jobben og de vil heller ikke kjenne prisen som avtales. De vil da trolig heller ikke omfattes av forslaget om obligatorisk rapportering. Den som får et slikt oppdrag utført, har heller ikke etter dagens regler rapporteringsplikt om beløpsgrensen er under kr 1000/kr 6000.

For en tilbyder som har inntekter fra slike tjenester, er denne grensedragningen viktig fordi man går fra en skattefri inntekt til en virksomhetsinntekt med de forpliktelser det innebærer. Hvor grensen går, burde etter vårt syn avklares bedre.

Selv om virksomhetsbegrepet kan konkretiseres av Skattedirektoratet innenfor de enkelte aktivitetene, slik som for eksempel er gjort i BFU 6/2016 (kjøp og aktiv utleie av to leiligheter), blir grensedragningen etter vårt syn fortsatt for skjønnsmessig. Det samme gjelder i Skattedirektoratets prinsipputtalelse 8. april 2016 ved utleie av bil hvor konklusjonen er at utleien er kapitalinntekt, men det utelukkes ikke at utleie blir å anse som virksomhet der egen bruk er beskjedent.

Vi ber derfor om at Finansdepartementet og Skattedirektoratet i det videre arbeidet i større grad innenfor de enkelte aktiviteter utreder forenklede avgrensinger basert på eksempelvis omsetning eller eventuelt antall transaksjoner.

- **Fjerne løyveplikten mv. i drosjemarkedet – fjerne avgiftsmessig gunstig behandling av taxier**

Drosjer har i dag lavere engangsavgift og årsavgift enn privatbiler som brukes til delingskjøring. Hvis det ikke lenger skal kreves løyve for å drive persontransport med motorvogn slik utvalgets flertall foreslår, vil det være nødvendig å revidere den avgiftsmessige behandlingen av personbiler som benyttes yrkesmessig. En mulighet kan for eksempel være å avgrense eventuelle avgiftsfordeler etter objektive kriterier som tar hensyn til hvor mye bilen brukes til yrkesmessig persontransport.

- **Skattefritaket for utleie av del av egen bolig bør avgrenses til langtidsutleie**

Utvalget trekker frem at det skal relativt lite til før intensiv korttidsutleie blir vurdert som virksomhet. Det vises til at korttidsutleie krever aktivitet i form av arbeidsinnsats. Vi støtter forslaget, men etterlyser en klargjøring av virksomhetsbegrepet når det gjelder boligutleie.

- **Foreslår ikke økning av beløpsgrensen for mva registrering**

Når det gjelder grensen for å måtte registrere virksomhet i merverdiavgiftsregisteret, er det et flertall som ikke ser at det av hensyn til delingsøkonomien isolert sett skulle være behov for å sette denne opp. Et mindretall foreslår å heve registreringsgrensen og at det samtidig vurderes å heve grensen for å levere næringsoppgave og bokføringsplikten tilsvarende.

Utvalget begrunner sitt standpunkt om å ikke se nærmere på vilkårene for mva-registrering med at de fleste aktører innen delingsøkonomien uansett ikke vil ha en omsetning som overskrider beløpsgrensen for registrering. Vi er usikre på om denne forutsetningen er riktig. Etter vår oppfatning vil delingsøkonomien tvert i mot føre til at mange flere aktører vil nå beløpsgrensen for registrering. Vi mener derfor det er behov for å se nærmere på vilkårene for registrering i merverdiavgiftsregisteret. I tillegg er det verdt å merke seg at beløpsgrensen for registrering har vært uendret over lang tid.

Hensynet til at merverdiavgiftsloven skal virke konkurransenøytralt, og at aktører i samme marked bør ha samme vilkår, taler mot å heve beløpsgrensen for registrering.

Beløpsgrensen for registrering angir skjæringspunktet for når en aktivitet skal registreres. I tillegg må man anses for å drive næring. Næringsdrivende i denne sammenheng skal i utgangspunktet være det samme som etter skattelovens bestemmelser, men i praksis ser man at dette ikke praktiseres likt.

Et eksempel på dette er Skattedirektoratets BFU 6/16 om kontinuerlig korttidsutleie av to leiligheter som skattemessig ble vurdert å være næring. Budsjetterte utleieinntekter utgjorde kr 200 000. For merverdiavgift uttalte Skattedirektoratet at den planlagte utleieaktiviteten var merverdiavgiftspliktig, men fant det likevel nødvendig å presisere at denne vurderingen kun var veiledende og at det ikke var tatt stilling til spørsmålet om næringsvirksomhet og registrering i merverdiavgiftsregisteret.

Alt dette taler for at det bør ses nærmere på vilkårene for registrering. Det er behov for å forenkle situasjonen for aktører innen delingsøkonomien med lav omsetning, og for å begrense behovet for å vurdere om det foreligger næring. Samtidig mener vi det bør gis større anledning enn i dag til registrering allerede fra oppstart når det er sannsynlig at aktiviteten vil bli ansett som næringsvirksomhet.

Med vennlig hilsen
Den norske Revisorforening

Per Hanstad
Adm. direktør

Harald Brandsås
Fagdirektør